

A

Annette Lind

Juni 2012

Indhold

Indledning	1
Her talte jeg Grundlovsdag	2
En dag i et helt almindeligt borg-liv	3
Rugbrødsreformen løfter Danmark ud af krisen	5

Kære modtager af mit nyhedsbrev

Tiden er så fremskreden, at folketingets afslutningsdebat er taget. Det betyder nu ikke, at vi politikere går på sommerferie. Folketingets samling er forlænget til midt i juni. En masse lovforslag skal færdigbehandles og reformer skal gennemarbejdes.

I morges fik vi politikere i regeringspartierne fremlagt skattereformen. Det er en rugbrødsreform der sætter gang i hjulene, får flere i arbejde og betyder, at folk får mere ud af at arbejde.

I regeringsgrundlaget er der opstillet klare krav til skattereformen. Regeringens udspil lever op til hver og et af disse krav:

- Der er en rimelig social balance.
- Den er fuldt finansieret.
- Skatten på arbejde bliver sænket markant.
- Arbejdsudbuddet bliver øget med 7.000 personer.
- De offentlige finanser bliver varigt styrket med 3 mia. kr.
- Boligskatterne og rentefradraget holdes i ro i indebærende valgperiode.

Der er lagt op til et bredt forlig, og i skrivende stund forhandler finansministeren med de enkelte partier. Det bliver spændende at følge forhandlingerne de næste dage.

Landdistrikter

Der er stort fokus på landdistriktsområdet. By, Bolig og Landdistriktsministeren har udgivet en Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012. Den var til debat i folketingssalen for et par uger siden.

Landdistriktspolitikken hører uløseligt sammen med regeringens samlede politik, og har særligt fokus på, at målrette de midler ministeriet har, så tilskudspuljer og forskningsmidler målrettes mod effektive og jobskabende initiativer.

Christiansborg Cup: Vi røde lammetævede de blå 7-1. Fodboldkampen var til fordel for Play31s forsonings- og menneskerettighedsarbejde i Sierra Leone.

Min 1.maj-tale i anlægget i Holstebro.

Helle fremlægger 2020-planen. Vi fulgte pressemødet fra gruppeværelset.

Desuden at udbrede viden om hvilke tiltag og projekter der virker, sådan at alle landdistrikter får glæde af de mange gode erfaringer, som allerede er gjort forskellige steder.

Og sidst men ikke mindst, at gøre landdistrikterne mere synlige i samfundsdebatten, så vi får den nødvendige debat.

Som landdistriktsordfører er jeg meget rundt i landet, både selv, med landdistriktsudvalget og sammen med ministeren.

Søndag den 6. maj og mandag den 7. maj var Carsten Hansen rundt i Holstebro Kommune.

Der var planlagt et godt og indholdsrigt program hvor vi bl.a. besøgte Ulfborg Skole og hørte elever og lærere fortælle om Teen Town. Fra Ulfborg kørte vi til Sdr. Nissum og så de fine omgivelser omkring hallen og hørte om den nye ombygning. Turen fortsatte mod vest til Torsminde Havn hvor havnedirektøren gav et oplæg om den nye kommunale selvstyrehavn. Selvfølgelig skulle ministeren også se St. George Museet og fik samtidig et billede af hvordan man driver museum i et landdistrikt.

Jeg fulgte programmet som startede med Giro de Italia om søndagen og sluttede for mit vedkommende ret brat i Plexus i Idom mandag eftermiddag. Årsagen til den bratte afslutning på programmet var, at statsministeren indkaldte til gruppemøde på Marienborg samme aften med drøftelse af regeringens 2020-plan.

I pinsen deltog jeg i et visionsmøde på Tunø fra lørdag til søndag. Netværket – Ø og land stod for arrangementet med mange gode debatmøder. Jeg deltog i panelet for Sundhed og borgertryghed i yderområderne, og i den store fællesdebat søndag eftermiddag om landdistriktsvilkår.

Imellem debatmøderne blev de mange gæster vist rundt på øen på traktortur eller vi deltog i netværksmøder mens vi sejlede rundt om øen. Vejret var perfekt, og vi deltagere af arrangementet misundte de mange sommergæster som nød øens herlige havn, natur og turistattraktioner.

En af paneldeltagerne pointerede, at man ikke skal fokusere på at gøre sine svage sider stærke, men gøre sine stærke sider unikke når det handler om landdistrikter. Det mener jeg rammer total plet. Det lærte jeg rigtig meget af. Tendensen er nemlig, at man fokuserer på alt det man mangler og ønsker, og glemmer at fokusere på de mange kvaliteter der er til stede.

Tingene skal selvfølgelig have en sammenhæng. Denne weekend på Tunø oplevede jeg, hvordan ildsjæle fik sat gang i en masse, og som rigtig kan florere med de rigtige rammebetingelser udefra.

Her talte jeg Grundlovsdag:

DR P4 Midt og Vest kl. 7.15.

Fur Museum kl. 13.30

Holstebro Menighedsråd, Holstebro Sognehus kl. 15.00

Julie og jeg på vej til endnu et møde på Christiansborg.

En dag i en helt almindeligt borg-liv

Skrevet af Julie Astrid Wulf-Andersen, Trekronerskole 8. Årgang. Praktikant for Annette Lind i uge 21.

Fanget i midten

"I skal ind af hovedindgangen", siger vagten, som om vi, min mor og jeg, er specielle. Et sus går gennem maven og med tunge skridt, betræder jeg trappen af trapperne. Indenfor får jeg mit eget lille skilt med navn på, og meget bæret er jeg over skiltet: Det får mig til at føle, at jeg rent faktisk er noget.

Min værtinde for resten af ugen, Annette Lind, MF'er fra Socialdemokraterne, kommer småløbende over til os. "Mødet starter nu", siger hun med et smil, min mor forlader mig og siger, at det hele nok skal gå, men jeg har min usikkerhed, dette praktikophold bliver skelsættende for de næste gange.

Tilbage står jeg som Palle alene på Christiansborg blandt vigtige og betydningsfulde mennesker og føler mig mindre selv med mit skilt.

Mudderkastning på højt niveau

Vi går op af trappen til et høringsmøde og pludselig, kommer Margrethe Vestager gående, som en scene fra en film, går og snakker hun, mens en interviewer, med ikke så lange ben, prøver at følge med. Med den entre starter mødet eller rettere, hvad jeg troede skulle være et høringsmøde, men det viser sig hurtigt at være en mudderkastning. "Jeg synes ikke, at ministeren klargjorde..." "Jeg tror, jeg kommer til at gentage mig selv..." Sådan fortsætter det i uendeligheder, og mødet slutter som det begyndte: mudderkastning mellem regeringen og oppositionen.

Rygekabiner og Paternoster i en blandet cocktail

Hurtige skridt og med en puls, som de fleste kun rammer på en løbebane, går vi ned til Annettes kontor, hvor vi lige vender, inden et partimøde skal overstås.

Med sang og jokes omkring rygekabiner lægger mødet godt ud, alle er enige, og det hele går så glat. At vi har tid til frokost, og til min store glæde, kører vi op med Paternoster, elevatoren uden døre. Vi spiser frokost og for første gang den dag, ånder alt fred og ro.

Yin, yang og Twitter

Pulsen er igen oppe, da jeg skal hen på tilhørerpladserne, for man må kun betræde gulvet i salen, hvis man er MF'er. Klokkeren lyder, og roen falder til et punkt, som er normalt for en klasse med larmende drenge og fnisende piger.

Min illusion er igen forkert, for hvordan jeg troede en afstemning forgår, til hvordan den rigtig forgår, er to vidt forskellige ting, de er som yin og yang, passer og passer ikke sammen. Som afstemningen skrider frem, går det op for mig, at dette blot er en legetime for MF'erne, mobilene er fremme, og de interesserer sig kun, når der skal trykkes på en lille knap, hvilket de fleste mennesker vil kunne finde ud af.

Godis for de voksne

Halvvejs igennem skal vi gå, for på Christiansborg overlapper ens aftaler næsten hele tiden. Nu skal Annette rundvise en skole fra Lyngby, som nok helst ville være ude i varmen, hvis man kigger på deres påklædning og holdning.

Fra billederne af en statsminister med skizofreni til "Med lov skal land bygges...", når de unge at se meget, men det er kun en brøkdel af det hele.

De bliver fulgt hen til de konservative, hvor en pige kommer mumlende: "Han får i hvert fald ikke min stemme", jeg føler en medlidenhed med den konservative, at skulle trækkes med børn, der helst vil ud i solen, spise is, spille fodbold eller noget helt andet. De eneste, som synes og finder rundvisningen interessant, er lærerne. Spørgsmålene hopper ud af dem, og de ligner børn i en svensk butik fyldt med godis.

Lidt har også ret

Vi når igen ned på Annettes kontor og i fem minutter, kan vi slappe af, derefter må vi så af sted igen, for nu venter et møde med nogle fra Landdistrikter og Øer, for hvordan fastsætter man udligningsaftalen mellem to eller flere kommuner? Når dem, som giver, giver for meget, og dem, som får, får for lidt, synes de selv. "Dette nye lovforslag, gør ingen glad", konklusionen er klar fra MF'erne, de er også klar over realiteten, at som politiker vil de altid stå for skud, lige meget hvad.

Fortroligt bliver mødet afsluttet, og vi må igen haste tilbage til kontoret, hvis vi skal nå en lille pause, inden mødet med nogle diplomater. Tilbage på kontoret, får vi sat os ned og kigget ud: Solen skinner, og alle går i sommertøj, mens vi må vandre indenfor, og håbe vi får D-vitamin nok. Men at blunde er ikke en aftale, der er skrevet ind i en politikers kalender, og når mødet er med en tidligere general fra et mindre demokratisk land, tør ingen komme for sent.

Paradiset Danmark

Vi går af Dronningetrappen op til mødet, i mødelokalet, hvor mødet skal forgå, står der et par små, meget mørke mænd og kvinder, den ene i ført tørklæde. De smiler, giver hånd og nikker og bukker, de er meget ydmyge, over at vi vil møde dem. Mødet går i gang med de høflige fraser, og tolken oversætter heftigt. Indoneserne vil lære af Danmark og danskerne. De bliver meget forbløffet, da politikerne forklarer, at de ikke sidder i samme parti, og at de er på hver deres fløj, løftes deres øjenbryn og deres undren. Infrastruktur, 400 øer og meget mere, bliver slynget ud på dansk og indonesisk.

Efter spørgsmål og oversættelse, ender det hele i masse fotografering, hvor alle skal tages fra deres bedste side.

Hvorfor?

Jeg er på Christiansborg, fordi det er spændende, og fordi min mor er den bedste. Hun fandt Anette Lind, kontaktede hende og fik det hele bikset sammen. Tak til Anette Lind som sagde ja og har givet mig en uge, jeg aldrig vil glemme. Så tak! Uden min mor vil jeg stå i en butik, det er der intet problem i, men praktik er lavet til, at man skal kunne opleve arbejdslivet og måske se, hvor man senere hen vil arbejde, og derfor vil jeg ikke i praktik i en butik, da jeg ikke ser min fremtid forme sig på den måde. Nu er det ikke, fordi jeg skal være politiker, det har jeg ingen intentioner om, men jeg vil sige, at hvis man ikke ved, hvor man skal hen, så søg hos en politiker. Man får så mange oplevelser, og i artiklen er der kun beskrevet fra den første dag! De fleste vil gerne have en praktikant, og alle er søde, venlige, hjælpsomme og imødekommende. Så tøv ikke!

Biografi:

Anette Lind medlem af Folketinget, valgt i Holstebro, tidligere skoleleder og medlem af Holstebro byråd. Ordfører for Landdistrikter og redningsberedskabet og næstformand i forsvarsudvalget.

Det finske parlament, hvor jeg var til rundborssamtale med de baltiske lande og Nordisk Råd.

Jeg plantede i april et træ på BMS Krangården, fordi de vandt arbejdsmiljøprisen 2012.

Kontakt mig

Hvis du har ris, ros, idéer eller kommentarer, er du mere end velkommen til at kontakte mig:

Tlf. nr.: 33 37 40 70

E-mail: annette.lind@ft.dk

Besøg min hjemmeside [her](#).

[Klik og find mig på facebook!](#)

Rugbrødsreformen løfter Danmark ud af krisen

I denne uge fremlagde regeringen sit udspil til skattereformen, som vil skubbe gang i hjulene igen. Overalt i landet har mange danskere måttet veksle deres lønseddel med en fyreseddel, og unge har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Alt for mange står uden arbejde. Derfor handler skattereformen først og fremmest om at skabe, bevare og sikre arbejdspladser, så vi kan udvikle Danmark. Gør vi det rigtigt, kan vi få et Danmark, der er grønnere, klogere og mere solidarisk.

Det forudsætter, at vi står sammen og løfter i flok. Det vigtigste for arbejdsløse er, at der skabes arbejdspladser, så de også bliver en del af arbejdsfællesskabet. Når vi får flere i arbejde, får vi flere penge til at investere i velfærd og i fremtiden. Og med de nuværende udspil til reformer skaber regeringen allerede næste år 19.500 arbejdspladser.

Med skattereformen sænker vi skatten med 14 milliarder. Det skal kunne betale sig at arbejde. Derfor giver vi skattelettelser til de hårdtarbejdende danskere med lave og mellemstore indkomster, så de får mere ud af at give en ekstra hånd med. Ved at hæve grænsen for, hvornår man skal betale topskat sikrer vi, at håndværkere, skolelærere og sygeplejersker ikke bliver straffet for at arbejde mere. På den måde vil vi skabe 14.600 nye arbejdspladser. Samtidig vil vi sætte hårdt ind for at forhindre at østeuropæisk arbejdskraft misbruges til at dumpe de danske lønninger.

Skattereformen bliver finansieret rimeligt og retfærdigt, så de bredeste skuldre bærer mest. Vi fører ansvarlig økonomisk politik og giver ikke ufinansierede skattelettelser. Derfor skal bankerne bidrage mere til den fælles kasse, og de mest velstillede forældres børnecheck bliver lidt mindre. Til gengæld giver vi enlige mødre og fædre en større gevinst ved arbejde. Og de ældre danskere, der ikke har mange penge på kistebunden, får også flere penge, så hverdagen lettere kan hænge sammen.

Rugbrødsreformen er en håndsrekning til alle de hårdtarbejdende danskere og de mennesker i samfundet, der ikke har så meget. Og skattelettelserne vil skabe tusindvis af arbejdspladser til de danskere, som i dag er på overførselsindkomst. Vejen ud af krisen er, at vi i fællesskab sætter skub i hjulene og skaber flere arbejdspladser. Danmark kommer derfor til at arbejde mere, så væksten igen vil stige. Det vil ruste vores velfærdssamfund mod de store udfordringer og løfte Danmark ud af krisen.